BIBLIA LATINA

Klosterneuburg, um 1310/1315 Seite 271v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

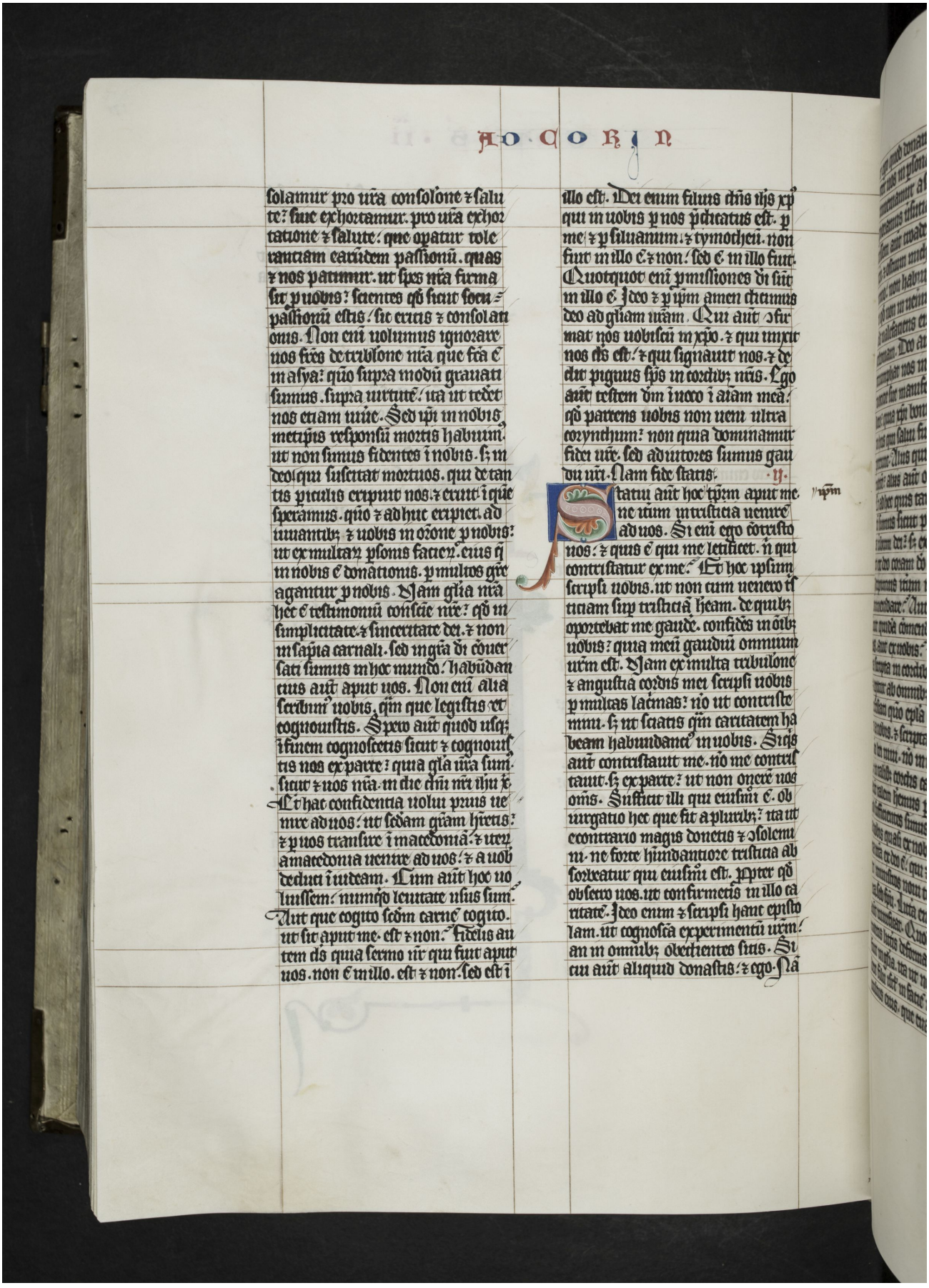

solamur pro ur̃a consolone ⁊ salu
te: siue exhortamur. pro ur̃a exhor
tatione ⁊ salute: que opatur tole
rantiam earũdem passionũ. quas
⁊ nos patimur. ut spes nr̃a firma
sit p uobis: scientes qd̃ sicut socu=
passionũ estis: sic eritis ⁊ consolati
onis. Non enĩ uolumus ignorare
uos fr̃es de tribulone nr̃a que fc̃a ē
in asya: quõ supra modũ grauati
sumus. supra uirtutẽ: ita ut tedet
nos etiam uiuẽ. Sed ipi in nobis
metipis responsũ mortis habuim̃.
ut non simus fidentes ĩ nobis. s; in
deo qui suscitat mortuos. qui de tan
tis piculis eripuit nos. ⁊ eruit ĩ quẽ
speramus. quõ ⁊ adhuc eripiet. ad
iuuantib; ⁊ uobis in orõne p nobis:
ut ex multar̃ psonis facier̃. eius q̃
in nobis ē donationis. p multos gr̃e
agantur p nobis. Nam gl̃ia nr̃a
hec ē testimoniũ conscie nr̃e: qd̃ in
simplicitate ⁊ sinceritate dei. ⁊ non
in sapia carnali. sed in gr̃a dĩ cõuer
sati sumus in hoc mundo: habũdan
cius aũt aput uos. Non enĩ alia
scribim̃ uobis. q̃m que legistis et
cognouistis. Spero aũt quod usq;
ĩ finem cognoscetis sicut ⁊ cognouis
tis nos ex parte: quia gl̃a ur̃a sum̃.
sicut ⁊ uos nr̃a. in die dñi nr̃i ihu x̃.
Et hac confidentia uolui prius ue
nire ad uos: ut scd̃am gr̃am hr̃etis:
⁊ p uos transire ĩ macedoniã: ⁊ iter̃
a macedonia uenire ad uos: ⁊ a uob
deduci ĩ iudeam. Cum aũt hoc uo
luissem: numq̃d leuitate usus sum̃.
Aut que cogito scd̃m carnẽ cogito.
ut sit aput me. est ⁊ non. Fidelis au
tem ds̃ quia sermo nr̃ qui fuit aput
uos. non ē in illo. est ⁊ non. sed est ĩ
illo est. Dei enim filius dñs ihs xp̃
qui in uobis p nos p̃dicatus est. p
me ⁊ p siluanum. ⁊ tymotheũ. non
fuit in illo ē ⁊ non: sed ē in illo fuit.
Quotquot enĩ pmissiones dĩ sũt
in illo ē. Ideo ⁊ p ip̃m amen dicimus
deo ad gl̃iam ur̃am. Qui aũt ꝯfir
mat nos uobiscũ in xp̃o. ⁊ qui unxit
nos ds̃ est: ⁊ qui signauit nos. ⁊ de
dit pignus sp̃s in cordib; nr̃is. Ego
aũt testem dm̃ ĩ uoco ĩ aĩam meã:
qd̃ parcens uobis non ueni ultra
corynthum: non quia dominamur
fidei ur̃e. sed adiutores sumus gau
du ur̃i. Nam fide statis. ·ij·

Statui aũt hoc tp̃m aput me. ip̃m
ne iterũ in tristicia uenire
ad uos. Si enĩ ego cõtristo
uos: ⁊ quis ē qui me letificet. n̄ qui
contristatur ex me: Et hoc ipsum
scripsi uobis. ut non cum uenero tr̃s
ticiam sup tristiciã h̃eam. de quib;
oportebat me gaudẽ. confidẽs in õib;
uobis: quia meũ gaudiũ omnium
ur̃m est. Nam ex multa tribulone
⁊ angustia cordis mei scripsi uobis
p multas lacrimas: n̄o ut contriste
mini. s; ut sciatis q̃m caritatem ha
beam habundanci in uobis. Si q̃s
aũt contristauit me. n̄o me contris
tauit. s; ex parte: ut non onerẽ uos
om̃s. Sufficit illi qui eiusm̃i ē. ob
iurgatio hec que fit a pluribꝫ: ita ut
econtrario magis donetis ⁊ ꝯsolemi
ni. ne forte hĩundantiore tristicia ab
sorbeatur qui eiusm̃i est. Ꝓpter qd̃
obsecro uos. ut confirmetis in illo ca
ritatẽ. Ideo enim ⁊ scripsi hanc episto
lam. ut cognoscã experimentũ ur̃m:
an in omnib; obedientes sitis. Si
cui aũt aliquid donastis: ⁊ ego. Nã